

Tužbeni zahtjev

Komisija od Suda zahtijeva da:

- utvrdi da je Mađarska povrijedila obveze koje za nju proizlaze iz članka 63. UFEU-a i članaka 7., 8. i 12. Povelje Europske unije o temeljnim pravima diskriminirajućim, nepotrebnim i neosnovanim uvođenjem ograničenja u pogledu inozemnih donacija u korist mađarskih organizacija civilnog društva zakonom „a külföldről támogatott szervezetek átláthatóságáról szóló 2017. évi LXXVI. törvény” (Zakon LXXVI iz 2017. o transparentnosti organizacija koje primaju ekonomsku pomoć iz inozemstva), čijim su odredbama određenim kategorijama organizacija civilnog društva – koje izravno ili neizravno primaju inozemnu ekonomsku pomoć veću od određenog iznosa – propisane obveze registracije, prijavljivanja i transparentnosti i kojima se usto propisuje mogućnost primjene sankcija protiv tih organizacija koje ne ispunjavaju takve obveze.
- Mađarskoj naloži snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Zakonom LXXVI iz 2017. o transparentnosti organizacija koje primaju ekonomsku pomoć iz inozemstva određenim su kategorijama organizacija civilnog društva – koje izravno ili neizravno primaju inozemnu ekonomsku pomoć veću od određenog iznosa – propisane nove obveze registracije, prijavljivanja, transparentnosti i objavljivanja i usto se propisuje mogućnost primjene sankcija protiv tih organizacija koje ne ispunjavaju takve obveze.

Komisija je 14. srpnja 2017. protiv Mađarske pokrenula postupak zbog povrede obveze u vezi sa Zakonom LXXVI iz 2017.

Smatrajući da odgovor koji je Mađarska pružila nije zadovoljavajući, Komisija je nastavila sa sljedećom fazom postupka zbog povrede obveze te je 5. listopada 2017. Mađarskoj uputila obrazloženo mišljenje.

Budući da je i njezin odgovor na obrazloženo mišljenje smatrala nezadovoljavajućim, Komisija je odlučila pokrenuti postupak pred Sudom radi utvrđenja da Mađarska nije ispunila svoje obveze koje za nju proizlaze iz članka 63. UFEU-a i članaka 7., 8. i 12. Povelje Europske unije o temeljnim pravima.

Žalba koju je 21. veljače 2018. podnio CJ protiv presude Općeg suda (prvo vijeće) od 13. prosinca 2017. u predmetu T-602/16, CJ protiv Europskog centra za sprečavanje i kontrolu bolesti (ECDC)

(Predmet C-139/18 P)

(2018/C 211/12)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: CJ (zastupnik: V. Kalias, Δικηγόρος)

Druga stranka u postupku: Europski centar za sprečavanje i kontrolu bolesti (ECDC)

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- u cijelosti ukine presudu Općeg suda od 13. prosinca 2017. u predmetu T-602/16 CJ protiv ECDC-a (EU:T:2017:893);
- podredno, u slučaju da žalbu proglasi osnovanom, poništi pobijano izvješće o ocjeni od 21. rujna 2015.;
- naloži ECDC-u da snosi sve troškove prvostupanjskog i žalbenog postupka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog žalbi, žalitelj se poziva na četiri žalbena razloga:

1. Prvi žalbeni razlog, koji se temelji na tome da je Opći sud:

- pogrešno tumačio članak 3. stavak 1. u vezi s člankom 3. stavkom 3. ECDC-ovog provedbenog pravila br. 20. kad je utvrdio da drugostupanjski ocjenjivač ne mora biti predsjednik upravnog odbora u slučajevima kao što je ovaj,
- pogriješio u pravnoj kvalifikaciji činjenica kad je smatrao da u svakom slučaju postoji mala vjerojatnost da će predsjednik upravnog odbora odlučiti u žaliteljevu korist,
- pogrešno tumačio argument prema kojem osoba hijerarhijski podređena ocjenjivaču ne može biti drugostupanjski ocjenjivač, zato što nema potrebnu neovisnost od ocjenjivača.

2. Drugi žalbeni razlog, koji se temelji na tome da je Opći sud:

- pogrešno tumačio članak 7. stavak 1. i članak 8. stavke 3. i 4. ECDC-ovog provedbenog pravila br. 20. kad je utvrdio da ocjenjivač ne mora uzeti u obzir ciljeve i pokazatelje uspješnosti određene za službenika u prethodnom razdoblju ocjenjivanja,
- podredno, pogriješio u pravnoj kvalifikaciji činjenica kada je utvrdio da je ocjenjivač propisno razmatrao ciljeve i pokazatelje uspješnosti.

3. Treći žalbeni razlog, koji se temelji na tome da je Opći sud:

- pogrešno tumačio pojam „razgovora” prema članku 8. stavku 9. ECDC-ovog provedbenog pravila,
- podredno, počinio pogrešku koja se tiče prava time što je pravno kvalificirao ocjenjivački „razgovor” kao razgovor koji ECDC može ograničiti na to da potvrditelj službeniku postavi pitanje o dokumentu koji je potvrditelju već bio dostupan; tako što mu je putem svog mobilnog telefona postavio pitanje: „Koje dijelove procjene uspješnosti smatrate pogrešnima?” te mu nije postavio nikakvo dodatno pitanje nakon što mu je službenik u bitnome odgovorio i ponudio da će mu dati dodatne, detaljnije informacije koje bi mogao tražiti.

4. Četvrti žalbeni razlog, koji se temelji na tome da je Opći sud:

- pogrešno tumačio članak 22(a) Pravilnika o osoblju kada je u bitnome utvrdio da je, čak i kada službenik *in tempore non suspecto* iznosi tvrdnje o lošem financijskom upravljanju te u tom pogledu ponudi barem početne dokaze i te su tvrdnje istinite, agencija pravilno postupila kada su njegovu godišnju uspješnost ocjenjivale osobe na koje se odnose njegove tvrdnje,
- podredno, počinio pogrešku koja se tiče prava time što je žaliteljeve tvrdnje pravno kvalificirao kao tvrdnje koje nisu iznesene *in tempore non suspectu*, koje nisu istinite niti potkrijepljene dokazima te time što je ocijenio da su službenici na koje su se tvrdnje odnosile, svedjedno mogli nepristrano ocijeniti žaliteljevu uspješnost.